

השבת

של רבי זוזמן מברסלב

במצרים' רק ארפא אותך ברחמים במעט מרירות כפי יכלתך באפן שתסבל ותתפרא. וזהו 'כי אני ה' רפאך', ובוודאי ארפא אותך כראוי. (לקוטי הלכות - הלכות בציעת הפת א' - אות י"ח)

ונחנו מה ... (שמות טז, ז)

וזה שצועק ירמיהו: 'זכר ה' מה היה לנו. ואיתא בכתבי האר"י ז"ל (שער הכוונות, דרוש תיקון חצות) שהצעה הוא שמבחינת מ"ה נתהוו לנו 'וכו', עין שם. היינו שהגבירו בחינת 'לנו' על בחינת 'מה'. כי האדם צריך להיות בבחינת מ"ה שיהיה נכלל בהרבי האמת שהוא בחינת משה שאמר (שמות טז, ז) ונחנו מ"ה שבטל כל ישותו ונכלל בבחינת מ"ה. ומשה בחינת הצדיק האמת היה קדוש וטהור בקדשה נוראה מאד ויגע מאד מאד בעבודת ה', ואף על פי כן בטל את עצמו בתכלית הביטול, מכל שכן וכל שכן שאר אנשים שכל אחד יודע פגמיו וחטאיו וכו' אם הוא רוצה לחוס על עצמו להתקרב לצדיקי אמת בחינת משה צריך לידע שפלותו ופחיתותו האמתית על כל פנים ולא ירצה כבוד על כל פנים ויהיה נכלל בבחינת מ"ה ואז יוכל הצדיק להאיר בו גם כן כי מלא כל הארץ כבודו. אבל החפץ בכבוד עצמו עושה פרוד ואז נעשה מבחינת מ"ה בחינת ל"ו שהוא בחינת דינים כמבאר בכתבים הנ"ל. וכל זה מחמת שכוון אחר ישותו וחפץ בכבוד וזהו בחינת 'לנו' שאנו חוששים על כבוד שלנו כאלו הכל מגיע לנו עד שחפצים שיהיה לנו גם כבוד.

וזהו: הביטה וראה את חרפתנו. חרפה הוא הפך הכבוד, כי על ידי שחפצים בכבוד באים לחרפות ובושות גדולות חס ושלוש, כי כל הרודף אחר הכבוד הכבוד בורח ממנו, כי אינו יכול להתקרב להצדיקי אמת. ואז בא לידי חרפות ובושות שהם העוונות רחמנא לצלן, כי אין מי שיצילנו ויאיר בו כי עדיין ה' עמו כי מלא כל הארץ כבודו מאחר שנתרחק מהצדיקי אמת על ידי שחפץ בכבוד עצמו. (לקוטי הלכות - הלכות בציעת הפת ודברים הנוהגים בסעודה א' - אות ע"ד)

שיחות (מרי' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

בחירה! בעולם יש בחירה. יכולים להיות צדיק ויכולים להיות רשע. יש בחירה, השם יתברך ברא את העולם עם בחירה.

רבי נתן הוא היה גאון וצדיק, גאון כזה... והחזון שלו היה גאון עולמי - דוד צבי. והוא היה רב על שטח גדול ברוסיה שיותר גדול מארץ ישראל. נו, הוא היה גאון, ורבונו הקדוש אמר לרבי נתן: "החזון שלך הוא גאון וצדיק, הוא לא גאון בשביל עצמו, לא בשביל שם וכבוד", ואף-על-פי-כן הוא לא ידע מרבנו!

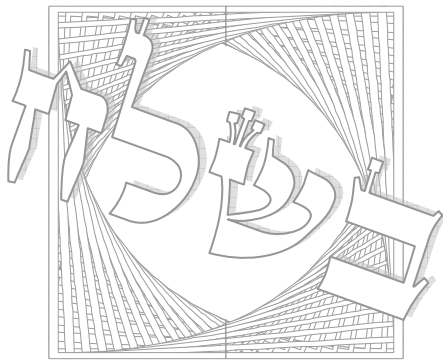
האבא שלי היה חסיד בחסידות מסימת וברוך השם אני זכיתי בזכות רבנו לצאת מזה לגמרי. כי אין רבי, אין רבי, רק רבנו - רק רבנו הוא הרבי!

אוי, אוי, אוי... מה שיש לנו עכשיו בעולם. זה נס אם אנחנו לא נעשים משגעים מגדל השמחה! מה היינו עושים בלי רבנו? מי היה יכול לעזר לנו? אבל אם יש כבר רבנו - יש לנו הכל! אם אני כאן - הכל כאן!

מה שזה, מה שזה רבנו ואנשיו, אנשי רבנו וספרי רבנו זה עניין מיוחד, סוד מכל העולם. אם זה היה נתגלה להעולם, היה כבר משיח בא והייתה כבר הגאולה. זהו הכל!

אנשי רבנו היו צדיקים קדושים כאלו שהם היו בסוד מכל העולם, כמו שרבנו הקדוש היה סוד מכל העולם. כן, אנשי רבנו ואנשי רבי נתן היו גם-כן נעלמים וסוד מכל העולם, לא יודעים מה שזה, והם

"מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום ה"'. ועל כן ה' יתברך יוצא לעזרת האדם הנכנס לגשת אל הקדש להתקרב אליו יתברך באמת, ואז הסטרא אחרא, שהוא המדמה, שהוא בחינת פרעה, מתגבר כנגדו בכל פעם בשנויים עצומים, שהוא בחינת סוס אדם ולבן ושחר וכו' ומבלבל ומרעים בקולו וכו' וכו', ואם יחזיק ידו בה' ויצעק אליו ויביט אליו ויתלה עיניו אליו בכל פעם בוודאי יעזרו ה' וילחם בעדו בכל מיני מלחמות בשנויים עצומים בבחינות אלו ממש, והמשיכל באמת יכול להבין בנפשו דברים רבים מתוך דבריו אלה, כי אי אפשר לבאר מה שעובר על כל אחד בכל יום ובכל עת וה' יתברך מציל בנפלאותיו, בחינת כל הבא לטהר מסייעין אותו ולולי עזרת ה' ונפלאות חסדיו העצומים היה נופל בידו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: אלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו היה וכו'. ועל כן מוכרח, כביכול, ה' יתברך להלחם כנגדו בכל מה שהוא לוחם כנגד קדשת ישראל. (לקוטי הלכות - הלכות שלוחין הלכה ה')

ויבאו מרתה ... (שמות טו, כג)

צריכין לידע ולהאמין שה' יתברך שולח המרירות ברחמנות ומשליך כל חטאתיו אחר גוו ואינו שולח לו מרירות כפי עוונותיו רק כפי יכלתו. וזה שתכף אחר קריעת ים סוף כתיב (שמות טו): ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה וכו' שם שם לו חק ומשפט ושם נסוהו. כי זה עיקר הנסיון לכל אדם המתחיל להתקרב שצריכין לסבל המרירות שעובר עליו. וזהו: ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלקיך וכו' כל המחלה אשר שמת במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך. וכבר נתקשו רבותינו ז"ל בפסוק זה (סנהדרין ק"א), אך על פי הנ"ל מבאר היטב כי מבטיחם הבטחה גדולה, היינו אף על פי שלפי מעשיהם מקדם היה ראוי שיבוא עליהם כל המחלה אשר במצרים חס ושלוש, כי הלא אי אפשר להתרפאות כי אם על ידי מרירות, אך הקדוש ברוך הוא מבטיחם שבחסדו יחוס עליהם ולא ישום עליהם כל המחלה אשר במצרים, כי אם כן לא היו יכולים לסבל והיו לאחר יאוש. רק שיהיה מקל עליהם בכל מה דאפשר ולא ישלח להם כי אם כפי יכלתם. וזהו 'כי אני ה' רפאך', היינו שאני ה' שאני רחמן גדול עוסק ברפואתך, ועל כן בוודאי לא אשלח עליך מרירות כפי מעשיך שהוא בחינת 'כל המחלה אשר שמת

ויצעקו בני ישראל אל ה' ... (שמות יד, י)

יונתי בחגווי הסלע בסתר המדרגה וכו'. ופרש רש"י זה נאמר על אותה שעה שרדף פרעה אחריהם והשיגם חונים על הים ואין מקום לנוס לפניהם מפני הים ולא להפנות מפני חיות רעות, למה היו דומין באותה שעה: ליונה שבורחת מפני הנץ ונכנסה לנקיקי הסלעים והיה הנחש נושף בה, תכנס לפנים — הרי הנחש, תצא לחוץ — הרי הנץ. אמר לה הקדוש ברוך הוא: הראיני את מראיך, את כשרון פעלתך למי את פונה בעת צרה? השמיעני את קולך ויצעקו בני ישראל אל ה'. וכל עניין זה עובר על כל אדם בעת שרוצה לכנס בעבודת ה' שהיצר הרע וחילותיו שהם בחינת פרעה ומצרים רודפים אחריו בכמה מיני רדיפות וכל כחם מחמת הדינים שיונקים מהם, ומתקף התעוררות הדינים שנתעוררים עליו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: כל המצדיק את עצמו מלמטה מצדיקין עליו מלמעלה וכו'. על ידי זה רודפין אותו מכל הצדדין בכמה מיני מניעות ועכובין ויסורים ובלבולים רבים והוא ממש כמו שהיה יציאת מצרים, שמאחוריהם רדפו המצרים אחריהם ומלפניהם היה הים סוער ומצדדיהם חיות רעות עד שלא היה מקום לנוס בשום צד כמו יונה שבורחת מפני הנץ וכו', וממש בחינות אלו עוברים על כל אדם הרוצה לכנס בעבודת ה' יתברך, כי מי שרוצה לכנס לעבודת ה' יתברך הוא בחינת יציאת מצרים ממש, כי עיקר יציאת מצרים הוא מה שיוצאין מטמאה לטהרה, מטמאת וזהמת פרעה ומצרים לקדשת וטהרת ישראל, כמו שכתוב: בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים וכו'. וזה מוכרח לעבר על כל אדם בכל זמן בכל דור ודור. וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים, וכשבחינת פרעה ומצרים שהם הסטרא אחרא וחילותיו רודפין אחר אדם בבלבולים ומחשבות רעות רבות מאד ואין לו מקום לנוס לא לפניו ולא לאחוריו ולא מן הצדדין, כי מכל צד מסבבין אותו בכמה מיני בלבולים ומניעות ויסורין, אזי אם ירצה להסתכל לאחוריו בוודאי יתגברו חס ושלוש יותר, על כן אין תקנה כי אם שיצעק אל ה' ממקום אשר הוא שם ולא יפנה ויסתכל לאחוריו כלל. (לקוטי הלכות - הלכות שילוח הקן ד' - ה')

ויאמינו בה' ובמשה עבדו ... (שמות יד, לא)

עיקר כלל האמונה הקדושה הוא אמונת חכמים, כי הם ממשיכין לנו האמונה הקדושה בשלמות; כי בלא אמונת חכמים אמתיים, גם אמונתנו בהשם יתברך אינו בשלמות. (לקוטי הלכות - הלכות שבת ו' - י"א לפי אוצר היראה - אמונה - מ"א)

ה' איש מלחמה ... (שמות טו, ג)

"ה' איש מלחמה". ועיקר גבורת מלחמתו יתברך הוא כנגד הסטרא אחרא, שהוא בחינת הרע שבמדמה שיש לו כח גדול ועצום מחמת כח הבחירה וכנ"ל, אבל ה' יתברך בעצמו בוודאי חזק ממנו, "כי אתה מרום לעולם ה" כתיב, ונאמר:

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב, סז)

טוב להגיד ולשיר נַחַיְנָה נַחַמְנוּ מְאוֹמָן לזכות לכל הישועות

מסרו את נפשם. אצל רבנו היו גדולים, גדולי עולם, היו בעלי-מקבלים, לא סתם אנשים. רבי יודל היה בעל-מופת גדול, הוא היה בעל-מקבל גדול וצדיק וקדוש, והוא היה מתלונן אצל רבנו שהגוף שלו הוא גוף כזה שהוא איננו יודע מה לעשות אתו, אז רבנו הקדוש אמר לו: "תדבר עם הגוף, תדבר עם האיברים". ככה זה אצל רבנו, הוא לוקח את הכי גרוע והכי פשוט ולא יודע כלום, כמו בהמה - אבל אני צריך אותך! אני רוצה בהמה! אני צריך אותך! רבי משה ברסלבר הוא היה תלמיד של רבי נתן. פעם אחת ספרו מגאון אחד שיודע חמש מאות דפי גמרא בעל-פה, אז כלם התפלאו מאד, "איך אפשר דבר פלא כזה?!" הם השתוממו. אז אמר להם רבי נתן: "מש'הילה שלי יכול להגיד חמש מאות פעמים רבנו של עולם.."

ורבי ישראל קרדונו הוא למד אצל רבי משה ברסלבר. רבי ישראל היה מחזיק את היארצייט שלו, יום האזכרה של רבי משה ברסלבר, כמו אחרי האבא. הוא היה מתענה ביום הזה, ולמד משניות, והדליק נר תמיד של שמן זית.

והפתק, זה גם-כן נס מה שאנחנו לא משתגעים מגדל השמחה שהייתה צריכה להיות לנו, זה נס! מה שיש לנו עכשיו בדור החשך הזה.. היינו צריכים כלנו ללכת בכל מקום עם ריקודים ושמחה, ריקודים ושמחה!

זה הפתק, זה רמז שהעיקר הוא רבנו, רבנו הקדוש הוא מגלה שהוא זה השיר שייטער לעתיד ושיהפך את כל העולם להשם יתברך ולתורה, נ נח נחמ נחמן מאומן - זה סוד מכל העולמות!

ברוך השם שאנחנו חיים בעולם הזה, עכשיו בחשך כזה בדור יתום - בלי רבנו. כל הלומדים וכל הגדולים הם יתומים, לא יודעים כלום. אין להם אבא, אין להם אמא.

רבנו הקדוש הוא האבא, הוא האמא, הוא הכל! הוא התורה, הוא האמונה, הוא הכל! הכל רבנו!

הם לא רוצים לדעת, הם חושבים עם החכמות שלהם: "מה, כל הגדולים לא יודעים? מה, רק ברסלבר, רק רבי נחמן?!" הם לא יכולים לקבל את זה.

.. רבנו הקדוש הזהיר שצריך להיות בארץ ישראל, אם להשתקע; אם לא, אבל צריך להיות בארץ ישראל. אנחנו נוסעים לאמריקה ביום אחד, אבל אז היו נוסעים לארץ ישראל במסירת נפש. רבי נתן הלך לארץ ישראל, הוא היה איש עני עם משפחה שאין להם פרנסה, והוא נסע לארץ ישראל. וכשרבנו הקדוש נסע לארץ ישראל, היה נסים ונפלאות איך הוא נשאר בחיים מהנסיעה הזו, וכשהוא הגיע לארץ ישראל ורק הלך ארבע אמות בארץ ישראל, הוא אמר שהוא כבר קבל הכל מה שהוא רצה...

סיפור

(סיפור ההתקרבות לרבינו ז"ל) הסיבה הראשונה להתקרבותי היה על ידי זה שמצאתי בישיבה, בין פחי האשפה, ספר בין "שמות" הגניזה. בלי התחלה ובלי סוף, ומפני שאסור להחזיק ספרי קודש בבזיון, לקחתי את הספר כדי לשימו בגניזה. לקחתי "השמות" והסתכלתי בהם. ובהיות שהתגעעתי מאוד לספרים כדי לקרר את צימאון נפשי מעט, קראתי בו ומצאתי ששמו הוא "השתפכות הנפש". כשמו כן הוא. תמיד הייתי קורא בספרים, אך כשמצאתי את הספר הזה, חשבתי אולי זימן לי השם יתברך עלים אלו שיהיה רפואה לנפשי, ושוב לא גנתי אותם אלא החבאתי אותם אצלי והייתי הוגה בהם יום וליילה. ובאמת, היו רפואה גדולה לנפש.

אחרי הבר-מצוה שלי, למדתי בישיבת רבי מאיר בעל הנס, שהייתה עומדת חוץ לעיר בין

ההרים, והספר הזה מילא את לבי התלהבות, שכן רבינו זכורנו לברכה אומר שעל-ידי תפלה והתבודדות, אפשר לבוא לכל טוב, בגשמיות ורוחניות. ושעיקר התקרבותי לה' יתברך על-ידי-זה דייקא. ובספר הזה, היו לימודים על כך. והיות שהישיבה היתה במדבר הייתי יוצא עם הספר "השתפכות הנפש". והיות שלא ידעתי מי חיבר את הספר, כי עדיין לא שמעתי מחסידות ברסלב ולא כלום, אף-על-פי שכבר שמעתי על שיטות שונות שבחסידות. אבל מחמת שרציתי להציל את נפשי ורציתי לקיים את דברי הספר, הייתי עוסק בתפלה והתבודדות והתבוננותי בו באמת הטוהרה וראיתי שזה מציל אותי, ורק הכוח הזה של פשיטות ואמת פעל עלי יותר מניסים ונפלאות. שהרי זה נס גדול מהכל שאדם יטה בחירתו, הרי זה דבר גדול ונפלא.

מרב השתוקקותי שהיה לי מן הספר הזה, היה אצלי תמיד כמו דבר חדש. והייתי מסיימו וחוזר ופותחו ולומד בו תמיד, והוא הצילני מכל רע ונתגלה לי ממש אור חדש, והרגשתי בעצמי שנשתנית ישינוי גדול כרחוק שמים מארץ. ואף-על-פי שלא ידעתי מי הוא מחבר הספר הזה, הרי הפעולות שלו עלי היו טובות ונפלאות.

יום אחד נכנס אצלי חסיד קרליני וכשראה את הספר בידו אמר לי, האם בספר הזה אתה מעיין? וכי הלא זה מספר ברסלב? אמרתי לו: אם אין רצונך בו אל תעיין בו, אני אעיין בו. (אז שמעתי לראשונה כי יש חסידות ברסלב) והחזקתי בידו את הספר חזק. אבל הוא הוציא מידי את הספר בכוח. אבל אני שכבר ידעתי את הספר בעל פה, הייתי ממשיך בהתבודדות, אבל לאחר ששמעתי השם ברסלב, ביקשתי רחמים מאת השם יתברך, לקרביני אליו, שיזמין לי את ספרי מורנו הרב רבי נחמן, אמרתי בלבי: "אם יש התנגדות כזאת, סימן שזה ענין גדול. והתפללות שלי פעלו ..."

מכתב

(ספר אפי הנחל א' - מכתב ו')
ב"ה כ"ז ניסן תשי"ח, טבריא.
לאיש חמודות, שלום רב.

בחל המועד פסח כתבתי לכבודו קבלה על מכתבו עם הסך מאה לירות, והנה אין ביכלת לציר את התענוג הגדול שגרם לי מדבר פלא הזה, כי באתי להכרה יתרה בעניין נעימת נפשו האצילה. נתתי לבי ולמדתי מזה כמה למודים טובים של רמזים התעוררות והתחזקות הנחוצים מאד לעניין הנשגב והעיקרי של ההתקרבות לאור הדעת החדש וישן של הצדיק האמת שהוא הרבי והמנהיג שלנו ושל כל בני ישראל לדורות עולם.

ועתה הריני מתכבד בזה לשעשע את נפשו הטובה והרחבה במטעמים טובים שאני עומד להוציא לאור בישועת ה' יתברך: מורנו הרב רבי נתן זצ"ל אמר פעם לתלמידיו, אני אספר לכם את חלומי, ראיתי את אדמו"ר שבא אלי עם עוד אחד, וספרתי לפניו בדרך קבלנא כל אשר עבר עלי, ואמר לי אדמו"ר בזה הלשון: די האסט אבער מיט דיינע ספרים גיט געמאכט [אבל עם הספרים שלך עשית טוב]. וזה האחד שהיה עמו נענע לו ראשו והסכים על זה, ואמר בזה הלשון: "יאי יא, זייער גיט געמאכט" [כן, טוב מאד עשית]. ושאלתי את אדמו"ר מי הוא זה. והשיב לי, זה הוא משה רבנו עליו השלום.

גם ידוע שרבנו הקדוש סמך ידו עליו ואמר עליו שהוא יודע ממנו יותר מכלם. בתחילת התקרבות מוהר"ת ז"ל אליו אמר אז, בא אלי אברך אחד ועל-ידו לא יאבד אפילו שיחת חלון שלי. וכן היה, כי רק הוא עסק לפרסם תורת רבנו הקדוש בעולם ושיחותיו הקדושים, להודיע לבני-אדם גדלת תורתו הקדושה לקרב על-ידי זה אנשים רבים לה' יתברך, ועל-ידי זה עמד עליו הסי"מ (המלאך המוות), היצר

הרע) ועשה עליו מחלקת על-ידי הרב מסורא שנעשה לו רודף ושונא גדול עד לחייו, אבל סוף כל סוף "שפת אמת תכן לעד" והרוח סערה כלה ונאבד ואינו גדול אלא בשעתו.

עיקר אריכת הגלות, ועיקר עיכוב הגאולה הוא רק על-ידי מחלקת, כי בכל דור נמצאים בני-אדם שהם חותרים להרחיק לב בני ישראל מהצדיק האמת, ועל-ידי זה נתגלגלו כל החרבנות וכל הגלילות וכל האריכת הגלות של עכשיו. אך אף-על-פי כן "אתה מרום לעולם ה'", כי גם כמו כן נמצאים בכל דור ודור צדיקים וכשרים אמתיים שהם נלווים אל הצדיק הגדול המבחר ושמחים לקראתו, ושומעים לעצתו ועל-ידי זה תבא הגאולה. מי שרוצה למלט נפשו מאש המחלקת, הינו שלא יחזיק במחלקת חס ושלום, עיקר הצלתו על-ידי אמת.

בכל דור ודור צריכים לשוטט ולבקש ולחפש מאד מאד בכל כחינו בכל מיני חיפוש במסירות נפש את הצדיק האמת עד שנוכה למצאו ולהתקרב אליו ואז נוכה לאמונה שלמה שעל-ידי זה תבוא הגאולה. אשרי הזוכה לזה, אשרי המחכה לזה, אשרי המבלה כל ימיו להתגעגע ולהשתוקק ולכסף לזה.

בדרישת שלום לו ולביתו והנלווים אליו, וברגשי אהבת אמת לאמתו שלביתו תלוי בשום דבר בטל. **ישראל דב אודסר**

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - חיתון, ב')
על-ידי רקודין של חתנה ממתיקין הדינים. ... "ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהילתך". רבנו של עולם, אדון השמחה והחווה אשר השמחה במעונך, וברחמיך הרבים בראת ששון ושמחה, חתן וכלה, גילה ורנה, דיצה וחווה. זכני ברחמיך הרבים שאזכה לקיים מצות הכנסת כלה לחפה בתכלית השלמות, בקדשה ובטהרה גדולה, ואזכה בכל עת לשמח חתן וכלה, לשמחם בכל עז וחווה, להרבות בכל מיני שמחה לפניהם, ולרקד לפנייהם בכל כחי בשמחה וחווה גדולה, ואזכה על-ידי הרקודין להמתיק כל הדינים מעלינו ומעל כל ישראל. ותיתן שמחה בלבי עד שיתנשאו רגלי על-ידי שמחת הלב, לרקד הרבה לפני חתן וכלה, ולפזז ולכרכר בכל עז לפנייהם, ואזכה על-ידי הרקודין להמשיך ה' [חמש] אלפין שבבינה, להמתיק על-ידי זה כל השי"ך דינים, ויתהפך הדין לרחמים פשוטים, ונוכה להמשיך עלינו כל הה' [החמשה] קולות הקדושים, ויקים מהרה מקרא שכתוב, עוד ישמע, בערי יהודה ובחצות ירושלים, קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול אומרים הודו את ה' צבאות כי טוב ה' כי לעולם חסדו. ואזכה תמיד לעסק בתורה ותפלה וצדקה ומעשים טובים בשמחה וחווה גדולה, עד שאזכה ליחד ולחבר חתן וכלה העלונים. ותרחם על כנסת ישראל עם קודשך, רעייתך המשוכה אחרך, כלה קרואה בנעימה באהבתך ובחמלתך, ותמתיק ותבטל כל הדינים מעל כל עמך בית-ישראל בגשמיות ורוחניות, ותשמחני בישועתך תמיד ותמחר ותחיש לגאלנו, ותעלנו בשמחה לארצנו ותבנה בית-קדשנו ותפארתנו, ויקים מהרה מקרא שכתוב, אז תשמח בתולה במחול ובחורים וזקנים יחדו. והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם. ונוכה לראות בנעם זיווך, בעת שתתעטר בעטרת תפארת על-ידי מעשים טובים של כל ישראל עמך, כאמור, צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו. במהרה בימינו אמן. (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה ל"ב)

שבת שלום ..